

48
ปก.
วันที่ 11 ก.พ. 62
เวลา 13:55

ด่วนที่สุด

ที่ ทท (ปคร) ๐๕๐๗/๕๙๐

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ถนนพระรามที่ ๖ ราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความเห็นชอบการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายทางนิวเคลียร์
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
๒. อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายทางนิวเคลียร์ พร้อมคำแปล
๓. สำเนาหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๘๐๒/๗๗๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘
๔. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/๑๑๙๖๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘
๕. สำเนาหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ที่ กต ๐๘๐๒/๘๘๘ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๘
๖. ตารางเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างพันธกรณีในอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการค้าการร้ายทางนิวเคลียร์กับพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
๗. สำเนาหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๘๐๕/๕๐๙ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑
๘. สำเนารายงานการประชุมคณะอนุกรรมการว่าด้วยการดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๑

ด้วยกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ขอเสนอเรื่องขอความเห็นชอบการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายทางนิวเคลียร์ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ (๗) ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) กำกับการบริหารราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เห็นชอบให้เสนอเรื่องดังกล่าวด้วยแล้ว (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการค้าการร้ายทางนิวเคลียร์ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) ได้เปิดให้ลงนามตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยในการเปิดให้ลงนามในครั้งนั้นได้มี ๑๑๕ ประเทศเข้าร่วมลงนามรวมทั้งประเทศไทย และอนุสัญญามีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ปัจจุบันมีประเทศที่เป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าวรวมแล้วทั้งสิ้น ๑๑๔ ประเทศ อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินโดยใช้วัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุนิวเคลียร์ และการก่อวินาศกรรมโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ และโรงงานหรือยานพาหนะที่มีวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุนิวเคลียร์

๑.๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา

๑.๒.๑ กระทรวงการต่างประเทศได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศลงนามใน “อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายที่ใช้นิวเคลียร์” ในช่วง Treaty Event ระหว่างการประชุม High-Level Plenary Meeting ของสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญที่ ๖๐ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓) และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ อนุมัติและให้ดำเนินการตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๔) และประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๘ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๕) ทั้งนี้ เนื่องจากคำว่า “นิวเคลียร์” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นคำวิเศษณ์ไม่ใช่คำนาม จึงได้ปรับชื่ออนุสัญญาใหม่เป็น “อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์” ดังที่ได้เสนอในคราวนี้

๑.๒.๒ เนื่องจากพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่บังคับใช้ในขณะนั้นมีเนื้อหาไม่ครอบคลุมอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ จึงได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง และเพิ่มเติมเนื้อหาในพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ โดยสามารถรองรับพันธกรณีในอนุสัญญาได้

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

การให้สัตยาบันอนุสัญญาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันกับรัฐบาลไทย และจำเป็นต้องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนตามนัยมาตรา ๔ (๒) ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ ประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีในอนุสัญญานี้ได้ โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา เนื่องจากกฎหมายไทยที่มีอยู่ปัจจุบันได้รองรับพันธกรณีดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์ยังไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาประเภทอื่นตามมาตรา ๑๗๘ วรรค ๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงไม่เข้าข่ายที่จะต้องเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบ

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

การให้สัตยาบันอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์ ถือเป็น การแสดงจุดยืนและย้ำการให้ความสำคัญของประเทศไทยต่อการให้ความร่วมมือกับนานาประเทศและการสนับสนุนการดำเนินการทุกวิถีทางของประชาคมโลกในการต่อต้านและปราบปรามการก่อการร้าย ซึ่งเป็นการแสดงตนเป็นประเทศสมาชิกที่ดีขององค์การสหประชาชาติ ประเทศไทยจึงควรดำเนินการเพื่อให้สัตยาบันอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์ตามที่ได้มีการประกาศในถ้อยแถลง โดยเร็วในโอกาสแรกที่ดำเนินการได้

๔. สารสำคัญของข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๔.๑ อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์ ค.ศ. ๒๐๐๕ กำหนดพันธกรณีสำหรับรัฐภาคีโดยสรุปดังนี้

๔.๑.๑ บัญญัติให้การกระทำความผิดต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินโดยใช้วัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุนิวเคลียร์ และการก่อวินาศกรรมโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ และยานพาหนะหรือโรงงานที่มีวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุนิวเคลียร์ และการข่มขู่ว่าจะกระทำความผิดดังกล่าว รวมถึงการกรรโชกเพื่อให้ได้มาซึ่งวัสดุกัมมันตรังสี วัสดุนิวเคลียร์ หรือสถานประกอบการทางนิวเคลียร์เป็นความผิดที่มีบทลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีอนุสัญญา (ข้อ ๒ ข้อ ๕ และข้อ ๖)

/๔.๑.๒ แลกเปลี่ยน ...

๔.๑.๒ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รักษาความลับของข้อมูลข่าวสาร และกำหนดหน่วยประสานงานหลัก (ข้อ ๗)

๔.๑.๓ กำหนดมาตรการการปฏิบัติต่อวัสดุกัมมันตรังสีและวัสดุนิวเคลียร์ (ข้อ ๘)

๔.๑.๔ ดำเนินคดีหรือส่งตัวผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาเป็นผู้ร้ายข้ามแดน (ข้อ ๑๑) โดยอนุสัญญาระบุให้ความผิดตามอนุสัญญาเป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความตกลงส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่รัฐภาคีอนุสัญญามีอยู่ระหว่างกัน

๔.๑.๕ ให้ความร่วมมือทางอาญาในการสืบสวนสอบสวน (ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕)

๔.๒ พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ สามารถรองรับพันธกรณีตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวด ๑๔ บทกำหนดโทษ จึงทำให้ประเทศไทยสามารถเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาได้ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๖)

๕. ข้อคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕.๑ กระทรวงการต่างประเทศได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วมีความเห็นดังนี้ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๗)

๕.๑.๑ ประเด็นที่เกี่ยวกับการรองรับพันธกรณีตามอนุสัญญา

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย พิจารณาตารางเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างพันธกรณีตามอนุสัญญาแล้ว เห็นว่า โดยที่การปฏิบัติตามพันธกรณีตามอนุสัญญาเกี่ยวกับหลายหน่วยงาน และเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับ ส่วนราชการเจ้าของเรื่องควรพิจารณาจัดการประชุมส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อพิจารณากฎหมายหรือมาตรการที่มีอยู่ของไทยว่าเพียงพอต่อการรองรับพันธกรณีตามอนุสัญญาอย่างครบถ้วนสมบูรณ์แล้วหรือไม่ ทั้งนี้ กรมสนธิสัญญาฯ มีข้อสังเกตเบื้องต้นในบางประเด็น อาทิ

๑) ข้อ ๒ ของอนุสัญญา ระบุให้ครอบครองวัสดุกัมมันตรังสี หรือผลิต หรือครอบครองเครื่องมือเครื่องใช้ (device) และการใช้ประโยชน์จากวัสดุกัมมันตรังสีหรือเครื่องมือเครื่องใช้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและโดยจงใจ เป็นการกระทำความผิดตามความหมายของอนุสัญญา โดยข้อ ๑ (๔) ของอนุสัญญา กำหนดคำนิยามของคำว่า “device” ไว้ อย่างไรก็ดี ไม่ปรากฏคำนิยามของ “เครื่องมือเครื่องใช้” ในพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงมีความไม่ชัดเจนว่า มาตรา ๑๒๙ และมาตรา ๑๓๔ ของพระราชบัญญัติฯ ครอบคลุมการมีไว้ในครอบครอง ใช้ ทำ วัสดุที่เป็น “device” ตามคำนิยามของอนุสัญญาแล้วหรือไม่

๒) อาจพิจารณาเพิ่มพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไว้เป็นกฎหมายที่รองรับพันธกรณีไว้ในข้อ ๗ วรรค ๒ ของอนุสัญญาซึ่งกำหนดพันธกรณีให้รัฐภาคีดำเนินการที่เหมาะสมที่สอดคล้องกับกฎหมายภายในเพื่อปกป้องความลับของข้อสนเทศใด ๆ ที่ได้รับตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้จากรัฐภาคีอื่นในทางลับหรือผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่ออนุวัติการอนุสัญญาแล้วหรือไม่

๓) ข้อ ๑๑ ของอนุสัญญากำหนดให้รัฐภาคีต้องดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาไม่ว่าผู้นั้นกระทำความผิดภายในดินแดนของรัฐนั้นหรือไม่ หากรัฐภาคีนั้นไม่ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งความผิดตามอนุสัญญาตามข้อ ๒ วรรค ๑ (เอ) รวมถึงการครอบครองวัสดุกัมมันตรังสีหรือเครื่องมือเครื่องใช้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในประการที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือทรัพย์สินของบุคคลใดหรือต่อสิ่งแวดล้อม โดยที่เรื่องนี้อาจมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจอธิปไตยนอกดินแดน (extraterritorial jurisdiction) ซึ่งส่วนราชการที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาร่วมกันว่าไทยสามารถดำเนินการตามพันธกรณีดังกล่าวภายใต้มาตรา ๑๓๕ ของพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้หรือไม่

๕.๑.๒ ประเด็นมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐

๑) อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์ มีผลใช้บังคับแล้วในวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ โดยไทยลงนามในอนุสัญญา เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๘

/แต่ ...

แต่อนุสัญญาฯ ยังไม่มีผลผูกพันไทยเนื่องจากข้อ ๒๔ วรรค ๒ ระบุว่า “อนุสัญญานี้ต้องได้รับการสัตยาบัน การยอมรับ หรือความเห็นชอบ และให้มอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบไว้แก่เลขาธิการ สหประชาชาติ” และข้อ ๒๕ วรรค ๒ ระบุว่า “สำหรับรัฐแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติ อนุสัญญานี้ หลังจากการมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ สารแสดงความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ ๒๒ ให้อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากที่รัฐนั้นได้ส่งมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ สารแสดงความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติดังกล่าว” ดังนั้น ในการดำเนินการต่อไป ส่วนราชการเจ้าของเรื่องจะต้องมีหนังสือแจ้ง กระทรวงการต่างประเทศเพื่อให้ยื่นสัตยาบันสารต่ออนุสัญญา หากส่วนราชการเจ้าของเรื่องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วว่า สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีทั้งหมดภายในอนุสัญญานี้

๒) อนุสัญญาไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขต ไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือเป็นหนังสือสัญญาอื่นที่อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการค้า หรือการลงทุนของประเทศอย่างกว้างขวาง และหากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นว่า สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีในอนุสัญญาตามกฎหมายที่มีอยู่แล้วโดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การ เป็นไปตามหนังสือสัญญาอีก อนุสัญญาฯ ก็จะไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ วรรค ๒ ของ รัฐธรรมนูญฯ ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๓) โดยที่ข้อ ๒๓ วรรค ๒ ของอนุสัญญาระบุว่ารัฐแต่ละรัฐอาจมีประกาศ ตอนดำเนินการลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับหรือเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติว่า รัฐดังกล่าวไม่ถือว่ากระบวนการ ระบุข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ และการเสนอเรื่องสู่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเพื่อให้มีคำตัดสินตาม ข้อ ๒๓ วรรค ๑ ของอนุสัญญามีผลผูกพันกับตน โดยที่ปัจจุบันไทยยังไม่ได้รับอำนาจศาลยุติธรรมระหว่าง ประเทศตามข้อ ๓๖ วรรค ๒ ของธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ จึงควรมีคำประกาศเมื่อให้สัตยาบัน ว่าไทยไม่ผูกพันตามกระบวนการระบุข้อพิพาทตามข้อ ๒๓ วรรค ๑

๕.๒ คณะอนุกรรมการว่าด้วยการดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๑ โดยมีผู้แทนจากกระทรวงพลังงาน สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ กรมอุตุนิยมวิทยา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรมอุทกศาสตร์ กรมชลประทาน กรมองค์การระหว่างประเทศ สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) และกระทรวงกลาโหม ซึ่งเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญา ในการประชุมระเบียบวาระที่ ๔.๓ เรื่อง การ รอมรับพันธกรณีตามอนุสัญญา สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติได้ชี้แจงความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ ตามข้อ ๕.๑ ข้างต้น สรุปได้ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ อาจไม่ครอบคลุม นิยามของคำว่า เครื่องมือ เครื่องใช้ (device) ตามข้อ ๒ ของอนุสัญญา

สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติเห็นว่า device ตามอนุสัญญามี ๓ ประเภท คือ (๑) ระเบิด นิวเคลียร์ (๒) อุปกรณ์แพร่กระจายวัสดุกัมมันตรังสี และ (๓) เครื่องกำเนิดรังสี พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์ เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๒๙ ครอบคลุมระเบิดนิวเคลียร์ อุปกรณ์แพร่กระจายวัสดุกัมมันตรังสี และเครื่อง กำเนิดรังสี มาตรา ๑๓๔ ครอบคลุมระเบิดนิวเคลียร์ และอุปกรณ์แพร่กระจายวัสดุกัมมันตรังสี และมาตรา ๑๔๑ ครอบคลุมระเบิดนิวเคลียร์และอุปกรณ์แพร่กระจายวัสดุกัมมันตรังสี พระราชบัญญัตินี้จึงครอบคลุมนิยามคำว่า device แล้ว

ประเด็นที่ ๒ เพิ่มพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้เป็น กฎหมายที่รองรับพันธกรณีในข้อ ๗ วรรค ๒ ของอนุสัญญาซึ่งกำหนดพันธกรณีให้รัฐภาคีดำเนินการมาตรการ ที่เหมาะสมที่สอดคล้องกับกฎหมายภายในเพื่อปกป้องความลับของข้อสนเทศใด ๆ

สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ได้ปรับปรุงตารางเปรียบเทียบ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๖) ให้รวมถึงพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไว้เป็นกฎหมายที่รองรับพันธกรณีในข้อ ๗ วรรค ๒ ของอนุสัญญาฯ แล้ว

ประเด็นที่ ๓ ข้อ ๑๑ ของอนุสัญญากำหนดให้รัฐภาคีต้องดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญา ไม่ว่าผู้กระทำความผิดภายในดินแดนของรัฐนั้นหรือไม่หากรัฐภาคีนั้นไม่ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งความผิดตามอนุสัญญา ตามข้อ ๒ วรรค ๑ (เอ) รวมถึงการครอบครองวัสดุที่มีนตรังสีหรือเครื่องมือ เครื่องใช้ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในประการที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยหรือทรัพย์สินของบุคคลใดหรือต่อสิ่งแวดล้อม

สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๓๕ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗ มีบทบัญญัติเพียงพอต่อการดำเนินการตามพันธกรณีข้อ ๑๑ ของอนุสัญญาฯ แล้ว

ดังนั้น ที่ประชุมคณะอนุกรรมการจึงมีมติเห็นชอบในหลักการให้สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเพื่อให้สัตยาบันอนุสัญญาฯ ได้ หากเห็นว่ามิมีกฎหมายที่รองรับและดำเนินการตามพันธกรณีได้ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๘)

๖. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดังนี้

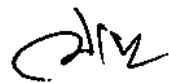
๖.๑ เห็นชอบการให้สัตยาบันอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์ โดยไม่รับกระบวนการระงับข้อพิพาทโดยการเสนอเรื่องสู่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

๖.๒ มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ดำเนินการตามกระบวนการที่เกี่ยวข้องในการให้สัตยาบันอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์

๖.๓ มอบหมายให้สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติเป็นหน่วยประสานงานหลักระดับชาติในการดำเนินการตามพันธกรณีของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อปราบปรามการก่อการร้ายทางนิวเคลียร์ภายหลังจากที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

กลุ่มกฎหมาย

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๗๙ ๐๕๔๗ ต่อ ๒๑๑๕ หรือ ๓๔๑๔

โทรสาร ๐ ๒๕๖๒ ๐๑๑๐